

Синтакситечки и етимологически разборъ на изреченіе изъ самата диктовка. 3. Вносно изречение знаковетъ за отдѣлянето на вноското изрѣчение; прѣобръщането на вмѣтнатото изрѣчение въ главно. 4. За ж, ъ, ѣ — дѣ се пишжтъ и за удължението. — изъ фонетиката на българския езикъ. III^а класъ 1. «Кръстъ за храбростъ» — Вазовъ. Христом. — Мишевъ т. 1. продиктовани сж 20 печатни реда съ сжщата цѣль каквато въ III^а класъ. 2. Синтаксически и етимологически разборъ на изречение изъ самата диктовка. 3. Приставени опрѣдѣлителни изречения; знаковетъ за отдѣлянето имъ и за съкращението на пристав. опрѣдѣлителни изречения. 4. За Ъ: произношение и гдѣ се пише За степенуване изъ фонетиката на българския езикъ. III^в класъ 1. Синтактиченъ разборъ на разширено изречение. 2. Да се напишжтъ двѣ приставени опрѣдѣлителни изречения и послѣ да се съкратжтъ. 3. Да се поставжтъ прѣпинателнитѣ знакове въ дадени сложни изрѣчения. 4. Диктовка (17 печатни реда изъ «Расходка на мѣсеца» отъ Сватоплука Чехъ, за да се види, до колко сж усвоили ученицитѣ правописа и умѣжтъ да поставятъ прѣпинателни знакове. IV^а р. класъ 1. Качество на литературното стихосложение. 2. Употрѣбение на прѣпинателния знакъ точка съ запетая. IV р. класъ 1. Стжпка въ народнитѣ пѣсни и литературнитѣ. 2. Стансъ 3. Употрѣбение на прѣпинателния знакъ точка съ запетая. IV^в р. класъ. 1. Качества на народнитѣ пѣсни. 2. Екзаметъръ. 2. главни вида сложни изречения. IV г. класъ. 1. Понятие за простия стилъ. 2. Правилностъ и кое врѣди на правилността на стила. 3. Разликата между литературното и народното стихосложение 4. Синтактически и етимологически разборъ на изречението: Съ отхраната, казва Жанъ Полъ (ученъ френецъ и педагогъ) се вливатъ първитѣ качки на отровата или меда въ чистата и мека душа и сърдце на дѣтето. Върху материала прѣминжтъ въ долнитѣ класове I, II и III. V^а р. класъ. 1. Характеристика и видоветѣ ѣ. 2. Литературна дѣятелностъ на Лесинга. V^б р. класъ 1. Етика и главнитѣ ѣ прѣдставители. 2.